

Dimarts 20 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 19,23-30): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Us asseguro que un ric difícilment entrarà al Regne del cel. Més encara: és més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al Regne de Déu». Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren molt desconcertats, i deien: «Si és així, qui pot salvar-se?». Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però Déu ho pot tot».

Llavors Pere li va dir: «Mira, nosaltres ho hem deixat tot i t'hem seguit. Què rebrem, doncs?». Jesús els digué: «Us ho asseguro: quan neixi el món nou i el Fill de l'home s'assegui en el seu tron gloriós, també vosaltres, els qui m'heu seguit, us asseureu en dotze trons i jutjareu les dotze tribus d'Israel. I tothom qui pel meu nom hagi deixat cases, germans, germanes, pare, mare, fills o camps, en rebrà cent vegades més i posseirà la vida eterna. Molts passaran de primers a darrers, i molts, de darrers a primers».

«Un ric difícilment entrarà al Regne del cel... Si és així, qui pot salvar-se?»

Mn. Fernando PERALES i Madueño
(Terrassa, Barcelona, Espanya)

Avui contemplem la reacció que suscità entre els oients el diàleg del jove ric amb Jesús: «Qui pot salvar-se?» (Mt 19,25). Les paraules del Senyor adreçades al jove ric són manifestament dures, pretenen de sorprendre, desvetllar les nostres somnolències. No es tracta de paraules aïllades, accidentals en l'Evangelí: vint vegades repeteix aquest tipus de missatge. Ho hem de recordar: Jesús adverteix dels obstacles que suposen les riqueses per a entrar en la vida...

I, malgrat tot, Jesús estimà i cridà homes rics, sense exigir-los que abandonessin llurs responsabilitats. La riquesa en si mateixa no és dolenta, sinó el seu origen si

fou injustament adquirida, o el seu destí, si és usada egoïstament sense tenir en compte els desfavorits, si tanca el cor als veritables valors espirituals (on no hi ha necessitat de Déu).

«Qui pot salvar-se?». Jesús respon: «Als homes els és impossible, però Déu ho pot tot» (Mt 19,26). —Senyor, Tu coneixes bé les habilitats dels homes per tal d'atenuar la teva Paraula. Haig de dir-t'ho, Senyor, ajuda'm! Converteix el meu cor.

Després de marxar el jove ric, entristit pel seu aferrament a les riqueses, Pere prengué la paraula i digué: —Concedeix, Senyor, a la teva Església, als teus Apòstols de ser capaços de deixar-ho tot per Tu.

«Quan neixi el món nou i el Fill de l'home s'assegui en el seu tron gloriós...» (Mt 19,28). El teu pensament es dirigeix a aquest “dia”, vers el futur. Tu ets un home amb tendència cap a la fi del món, cap a la plenitud de l'home. En aquest temps, Senyor, tot serà nou, renovellat, formós.

Jesucrist ens diu: —Vosaltres, que ho heu deixat tot pel Regne, us asseureu amb el Fill de l'Home... Rebreu cent vegades més del que heu deixat... I heretareu la vida eterna... (cf. Mt 19,28-29).

El futur que Tu promets als teus, als qui t'han seguit tot renunciant tots els obstacles... és un futur feliç, és l'abundor de la vida, és la plenitud de la vida.

—Gràcies, Senyor. Condueix-me envers aquest dia!